

- Aangezien richtlijn 2009/103/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid *ratione temporis* niet van toepassing is op het hoofdgeding,
- richtlijn 72/166/EEG van de Raad van 24 april 1972 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid, zoals gewijzigd bij richtlijn 2005/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005, richtlijn 84/5/EEG van de Raad van 30 december 1983 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven, zoals gewijzigd bij richtlijn 2005/14, en richtlijn 2000/26/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 mei 2000 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en houdende wijziging van de richtlijnen 73/239/EEG en 88/357/EEG van de Raad *ratione materiae* niet van toepassing zijn op dit geding, en bijgevolg
- artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, doordat er geen uitvoering van het Unierecht is in de zin van artikel 51, lid 1, van het Handvest, ook niet van toepassing is op het geding,

moeten die richtlijnen en artikel 47 van het Handvest aldus worden uitgelegd dat zij in casu niet in de weg staan aan de gevolgen die voortvloeien uit de rechtspraak van de verwijzende rechter volgens welke het aan het Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras (bureau van autoverzekeraars van de Republiek Litouwen) staat om bij het instellen van een regresvordering alle factoren aan te tonen waaruit blijkt dat verweerders in het hoofdgeding wettelijk aansprakelijk zijn voor het ongeval dat heeft plaatsgevonden op 20 juli 2006.

⁽¹⁾ PB C 27 van 25.01.2016.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 13 juni 2017 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice of England and Wales, Queen's Bench Division (Administrative Court) — Verenigd Koninkrijk) — The Queen, op verzoek van: The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Her Majesty's Treasury

(Zaak C-591/15) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 355, punt 3, VWEU — Status van Gibraltar — Artikel 56 VWEU — Vrijheid van dienstverrichting — Zuiver interne situatie — Niet-ontvankelijkheid)

(2017/C 277/08)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Justice of England and Wales, Queen's Bench Division (Administrative Court)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: The Queen, op verzoek van: The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited

Verwerende partij: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Her Majesty's Treasury

Dictum

Artikel 355, punt 3, VWEU juncto artikel 56 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat de verstrekking van diensten door in Gibraltar gevestigde exploitanten aan in het Verenigd Koninkrijk woonachtige personen voor het Unierecht een situatie betreft waarvan alle aspecten zich binnen één lidstaat afspelen.

⁽¹⁾ PB C 27 van 25.1.2016.